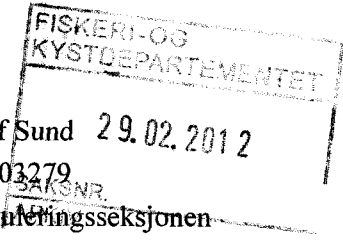

FISKERIDIREKTORATET
Ressursavdelingen

Fiskeri- og kystdepartementet
Pb 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Eilif Sund 29.02.2012
Telefon: 46803279
Seksjon: Reguleringssesksjonen
Vår referanse: 11/17339
Deres referanse:
Vår dato: 28.02.2012
Deres dato:

Att:

HØRING AV FORSLAG TIL NY LOV OM FØRSTEHÅNDSOMSETNING AV VILTLEVENDE MARINE RESSURSER (FISKESALGSLAGSLOV).

Vi viser til Deres oversendelse av 2. desember 2011.

Rapporten og forslaget er i følge oversendelsesbrevet også en oppdatering av råfiskloven i forhold til utviklingen av salgslagssystemet etter at loven ble vedtatt i 1951. Forslaget synes i det alt vesentlige å være sammenfallende med gjeldende lov innenfor de saksfelt der Fiskeridirektoratet anvender eller er avhengig av loven og bestemmelser fastsatt med hjemmel i loven. En særdeles viktig del av salgslagene virksomhet er utveksling av alle nødvendige opplysninger. Opplysningene er viktige bl.a. for den løpende avvikling av fisket, for kontrollformål og for statistikkformål, for å nevne noen områder. Fiskeridirektoratet finner derfor at forslaget til en moderne lov i det store og det hele – for våre behov – er en videreføring av den lov som gjelder i dag.

Arbeidsgruppen og dens rapport med forslag er selv inne på en del sentrale emner som med fordel kan regelfestes, så som lovformål og virkeområde. Fiskeridirektoratet registrerer at bestemmelsen om administrativ inndragning nå er forenklet. Videre finner vi ordlyden i § 8 om eneretten betydelig bedre enn den tilsvarende bestemmelsen i råfiskloven.

Med bakgrunn i den mer generelle vurderingen ovenfor, har Fiskeridirektoratet følgende merknader til enkelttemaer:

Etablering og godkjenning.

Forslaget til en ny fiskesalgslagslov er en nødvendig tilpasning til den reelle rolle fiskesalgslagene spiller i dagens fiskeriforvaltning og til havressursloven. Kapittel 2 om etablering, godkjenning og tilbakekall mv. av fiskesalgslag anses viktig ut fra de betydelige forvaltnings- og offentligrettslige oppgaver som fiskesalgslagene etter hvert har fått. Lovfesting av vilkår for å tilbakekalle godkjenningen av fiskesalgslagene gir forutsigbarhet både for lag og myndigheter, men kan og være viktig for å ivareta lagenes etterlevelse av de plikter som følger av eneretten.

Kompetansen som kontrollorgan.

I § 16 forslår arbeidsgruppen videreføring av kontrollansvaret i råfisklovens § 7 første ledd. Ut fra en hovedoppgave som salgslagene har hatt siden opprettelsen av råfiskloven, å sikre monopolet ved å se til at all fangst omsettes via et fiskesalgslag og derved føres på seddel, foreslår en i tillegg følgende tilføyelse på slutten av § 16 første ledd ”..., og har herunder ansvar for å kontrollere at all fangst registreres på slutt- og landingsseddel”.

Fiskeridirektoratet viser til at fiskesalgslagenes rolle har endret seg betydelig over tid. Utviklingen av salgslagssystemet har medført øket faktisk og lovfestet ansvaret for ressurskontroll. Videre er formålsbestemmelsen i lovforslaget dels den samme som i havressurslova (se rapportens Til § 1 Formål, side 25). Kontrollkompetansen i forslaget vil derfor, sett i sammenheng med formålsbestemmelsen, dels være sammenfallende med salgslagenes kontrollansvar med hjemmel i havressurslova. Fiskeridirektoratet er derfor positiv til den samlede styrking av kontrollkompetansen.

Utveksling av informasjon.

Fiskeridirektoratet vil bemerke at forslaget om utveksling av informasjon mellom kontrollstyresmakter, jfr forslaget § 19, anses viktig og nødvendig. Fiskeridirektoratet har erfart at fiskesalgslag ikke får tilgang til informasjon lagene trenger for å utføre sine lovpålagte kontrolloppgaver.

Salgsvilkår, omsetningsformer og minstepris

Fiskeridirektoratet vil innlede med å vise til Ot. prp. Nr 59 (1938) side 2, 1. kolonne. I 1937 nedsatte Handelsdepartementet en komité til (videre) behandling av spørsmål om råfiskomsetningen. Komiteen ga enstemmig uttrykk for sin oppfatning;

.. der må skapes salgslag av fiskere som får fullt herredømme over omsetningen av råfisk og rett til å fastsette prisen”.

Fiskeridirektoratet ser det slik at det er kompetansen om herredømme og om prisfastsettelse som nå gjennom arbeidsgruppens rapport ønskes vurdert på ny.

I siste hånd dreier det seg om næringspolitiske spørsmål der Fiskeridirektoratet er – eller bør være - relativt tilbakeholden med å komme med konklusjoner. Fiskeri- og kystdepartementet inviterer imidlertid til synspunkter omkring de paragrafer der det er flere forslag.

Når det gjelder kompetansen til å fastsette forretningsregler mv, er Fiskeridirektoratet av den oppfatning at salgsvilkår og omsetningsformer fortsatt bør ligge til fiskesalgslagene alene.

Når det gjelder minstepris og kompetansen til å fastsette denne, så har samfunnet endret seg mye etter at spørsmålet var oppe for noen og åtti år siden. Fiskeridirektoratet vil først peke på det faktum at lovformålet ”god og stabil pris til fisker” var så selvsagt i 1950 at det ikke fremgår av loven. Det var forutsatt.

Råfisklovens noe ensidige formål er etter Fiskeridirektoratets syn endret ved forslaget § 11, der formålet ved prisfastsettelsen vil være ”å oppnå en rimelig fordeling av inntekt fra markedet mellom fisker og industri” (vår uthevelse). Forslaget medfører derved vilkår om

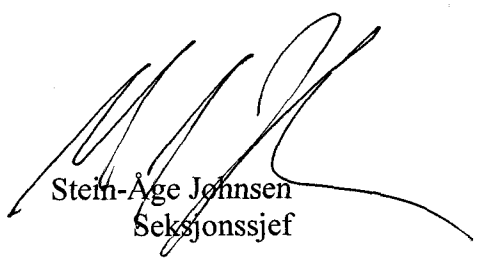
balanse når det gjelder resultatet, og avviker fra tidligere formålsbetraktninger om fullt herredømme og rett til å fastsette prisen. Nyere tids hensyn til hvordan avgjørelser bør treffes, hvordan forvaltningsrettslige krav til høring og tilsvarende medvirking skal passes inn, og vår tids ønsker om "samvirke" og "dialog" i de fleste sammenhenger, trekker alle i retning av at avgjørelser så vidt mulig bør skje i fellesskap.

Når denne enighet fra tid til annen ikke oppnås, peker utkastet på tre alternative prosedyrer ved uenighet; status quo, en oppmannsordning eller riksmeklingsmannens medvirking. I valg mellom disse alternativer vil en oppmannsordning samlet sett kunne framstå som mer i samsvar med formålet i forslaget § 11 om "rimelig fordeling ... mellom fisker og industri".

Men fordi prisfastsettelse ikke involverer Fiskeridirektoratet, har ikke direktoratet kunnskap eller erfaringer som skulle tilsi at salgslagene ikke bør kunne beholde eneretten. Som anført ovenfor er dette kompetansespørsmålet i særlig grad et politisk spørsmål.

Med vennlig hilsen

for

Aksel Eikemo
Direktør

Stein-Åge Johnsen
Seksjonssjef